

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 107.118 van 29 mei 2002
in de zaak A. 92.425/VII-21.623**

In zake : XXX,
 wonende te 8500 KORTRIJK,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Joegoslavische nationaliteit, op 6 juni 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 april 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 16 maart 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 13 april 2000;

Gelet op de beschikking van 23 juni 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 2 april 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VOET, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 24 mei 1999 en verklaarde zich op 25 mei 1999 vluchteling.

1.2. Op 16 maart 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 12 april 2000 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing letterlijk als volgt:

"(...)

Volgens haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken zou betrokkene een etnisch Albanese afkomstig uit Kosovo, meerbepaald uit de gemeente Pejë zijn. Op 27 maart 1999 zouden gewapende Serviërs in uniform haar woning binnengevallen zijn en zouden haar echtgenoot, O. T., geslagen hebben. Daarop zou zij met het hele gezin Kosovo verlaten hebben richting Montenegro. Twee weken nadien zou haar schoonbroer, H. G., door de Serviërs omgebracht zijn. Omdat in Montenegro de situatie verslechterde (spanningen tussen Montenegrijnen en Serviërs) zouden betrokkene en haar gezin besloten hebben verder te trekken richting België, waar zij aankwamen op 24 mei 1999 en waar zij de volgende dag asiel aanvroegen. In de vragenlijst van het Commissariaat-generaal en in haar dringend beroep voert betrokkene nog aan dat zij in Kosovo geen woning of werk meer heeft.

Er dient te worden opgemerkt dat betrokkene geen feiten of elementen heeft aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat zij momenteel bij een eventuele terugkeer naar Kosovo risico loopt op een persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Sinds betrokkenes vertrek is de situatie in Kosovo immers gevoelig gewijzigd. De ingeroepen vrees van betrokkene, met name de algemene Servische repressie ten aanzien van de Albanese gemeenschap in Kosovo, is niet meer actueel. Overeenkomstig resolutie 1244, aangenomen door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties op 10 juni 1999 hebben de Servische troepen en autoriteiten zich immers uit Kosovo teruggetrokken en werd de regio onder internationaal toezicht en bestuur geplaatst.

Ten slotte is het feit dat betrokkene in Kosovo geen woning en geen werk meer zou hebben een probleem van socio-economische aard, dat als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève van 1951 ressorteert.

De Commissaris-generaal is van oordeel dat het in deze omstandigheden niet noodzakelijk is betrokkene te horen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigeringsbeslissing door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 16 maart 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggestuurd naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

(...).".

Dit is de bestreden beslissing;

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat huidige annulatieberoep te haren opzichte niet ontvankelijk is; dat zij in haar brief van 3 oktober 2001 verklaart afstand te doen van deze "exceptie";

3.1. Overwegende dat in het eerste middel de verzoekende partij de schending inroept van artikel 30 van de Grondwet, en tevens voorhoudt dat artikel 51/4, § 1, 2 en 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) strijdig is met voornoemd Grondwetsartikel; dat de verzoekende partij zich beklaagt over het feit dat zij slechts kon kiezen tussen het Nederlands en het Frans, terwijl ook het Duits één van de drie landstalen in België is;

Overwegende dat de Raad van State niet vermogt de conformiteit van een wet aan de Grondwet te beoordelen;

Overwegende verder dat de verzoekende partij niet aantoont dat zij verzocht heeft om het gebruik van de Duitse taal; dat zij geen belang heeft bij het invoeren van het middel;

3.2. Overwegende dat in een tweede middel de schending wordt ingeroepen van artikel 6.1 van het Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden;

Overwegende dat deze verdragsbepaling enkel betrekking heeft op jurisdictionele procedures en niet op administratieve procedures waarbij uitspraak wordt gedaan over een administratief beroep ingesteld tegen een beslissing over een asielaanvraag;

3.3. Overwegende dat in het derde middel de schending wordt aangevoerd van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet, doordat in het dossier anderstalige stukken zijn opgenomen die niet werden vertaald, hoewel de taal van het onderzoek het Nederlands was;

Overwegende dat de verzoekende partij nalaat aan te geven om welke stukken het gaat, zodat niet kan worden beoordeeld hoe de beweerdde onregelmatigheid haar belangen zou hebben geschaad;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegronnd middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig mei tweeduizend en twee, door

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	L. JOLIE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JOLIE.

E. BREWAEYS.